

Z A K O N

O POTVRĐIVANJU SPORAZUMA O VAZDUŠNOM SAOBRAĆAJU IZMEĐU VLADE REPUBLIKE SRBIJE I VLADE REPUBLIKE KOREJE

Član 1.

Potvrđuje se Sporazum o vazdušnom saobraćaju između Vlade Republike Srbije i Vlade Republike Koreje, sačinjen u Beogradu 24. februara 2016. godine, u originalu na srpskom, korejskom i engleskom jeziku.

Član 2.

Tekst Sporazuma o vazdušnom saobraćaju između Vlade Republike Srbije i Vlade Republike Koreje u originalu na srpskom jeziku glasi:

SPORAZUM O VAZDUŠNOM SAOBRAĆAJU
IZMEĐU
VLADE REPUBLIKE SRBIJE
I
VLADE REPUBLIKE KOREJE

Vlada Republike Srbije i Vlada Republike Koreje (u daljem tekstu: strane ugovornice);

Budući da su strane ugovornice Konvencije o međunarodnom civilnom vazduhoplovstvu, otvorene za potpisivanje u Čikagu 7. decembra 1944. godine;

U želji da zaključe Sporazum radi uspostavljanja i obavljanja vazdušnog saobraćaja između teritorija svojih država i dalje;

Dogovorile su se o sledećem:

Član 1.

Definicije

Izrazi upotrebljeni u ovom sporazumu imaju sledeća značenja:

- a) „Konvencija” označava Konvenciju o međunarodnom civilnom vazduhoplovstvu, otvorenu za potpisivanje u Čikagu 7. decembra 1944. godine, a obuhvata i svaki Aneks usvojen prema članu 90. Konvencije, kao i svaku izmenu Aneksa ili Konvencije prema članovima 90. i 94. Konvencije, ako su te izmene stupile na snagu u državama obe strane ugovornice;
- b) „Sporazum” označava ovaj sporazum, Aneks uz Sporazum i svaki protokol kojim se menja Sporazum ili Aneks;
- v) „organi nadležni za vazdušni saobraćaj” označava, za Republiku Srbiju, Direktorat civilnog vazduhoplovstva Republike Srbije, a za Republiku Koreju, Ministarstvo zemlje, infrastrukture i saobraćaja, ili u oba slučaja, svako drugo lice ili telo, ovlašćeno da obavlja funkcije koje sada obavljaju navedeni nadležni organi u skladu sa zakonima i propisima njihovih država;
- g) „određeni avio-prevozilac” označava avio-prevozioca koji je određen i ovlašćen prema odredbama člana 3. ovog sporazuma;
- d) „teritorija” u odnosu na državu ima značenje koje je određeno u članu 2. Konvencije;
- đ) „vazdušni saobraćaj”, „međunarodni vazdušni saobraćaj”, „avio-prevozilac” i „zaustavljanje u nekomercijalne svrhe” imaju značenja koja su određena u članu 96. Konvencije;
- e) „kapacitet”, u odnosu na vazduhoplov, označava plaćeni teret tog vazduhoplova koji se prevozi na liniji ili delu linije, a u odnosu na ugovoreni saobraćaj označava kapacitet vazduhoplova koji se koristi u tom saobraćaju, pomnožen frekvencijom obavljanja saobraćaja tog vazduhoplova u određenom periodu na liniji ili delu linije;
- ž) „utvrđene linije” označava linije koje su utvrđene u Aneksu ovog sporazuma;
- z) „ugovoreni saobraćaj” označava redovni međunarodni vazdušni saobraćaj koji se obavlja na utvrđenim linijama u cilju prevoza putnika, prtljaga, robe i pošte, odvojeno ili u kombinaciji;
- i) „tarifa” označava cene koje se plaćaju za prevoz putnika, prtljaga i robe i

uslove prema kojima se te cene primenjuju, uključujući cene i uslove za agencijske i druge pomoćne usluge, ali izuzimajući naknadu i uslove za prevoz pošte;

j) „naknade korisnika” označava naknade koje su uvedene avio-prevoziocima za korišćenje aerodroma, sredstava za vazдушnu plovību ili sredstava i usluga za vazduhoplovnu bezbednost i obezbeđivanje u vazduhoplovstvu.

Član 2.

Davanje prava

1. Svaka strana ugovornica daje drugoj strani ugovornici prava predviđena ovim sporazumom radi obavljanja ugovorenog saobraćaja na utvrđenim linijama.
2. Određeni avio-prevozioci država strana ugovornica tokom obavljanja ugovorenog saobraćaja na utvrđenim linijama imaju sledeća prava:
 - a) da lete bez sletanja preko teritorije države druge strane ugovornice;
 - b) da sleću na teritoriju države druge strane ugovornice u nekomercijalne svrhe; i
 - v) da sleću na teritoriju druge strane ugovornice u mestima utvrđenim u Aneksu ovog sporazuma, radi ukrcavanja i/ili iskrcavanja putnika, robe i pošte, odvojeno ili u kombinaciji.
3. Odredbe ovog člana ne daju pravo određenom avio-prevoziocu države jedne ili druge strane ugovornice da ukrcava putnike ili utovara robu i poštu koji se prevoze, uz nadoknadu, između mesta na teritoriji države druge strane ugovornice.
4. Ako određeni avio-prevozioci države jedne strane ugovornice nisu u mogućnosti da obavljaju, zbog vojnih sukoba, političkih nemira ili drugih neuobičajenih okolnosti, ugovoreni saobraćaj na uobičajenim linijama, druga strana ugovornica preuzima sve što je u njenoj moći da omogući obavljanje navedenog saobraćaja odgovarajućim privremenim rutama, u skladu sa dogovorom strana ugovornica.

Član 3.

Određivanje avio-prevozilaca i izdavanje dozvola

1. Svaka strana ugovornica ima pravo da odredi jednog ili više avio-prevozilaca za obavljanje ugovorenog saobraćaja na utvrđenim linijama i da o tome, pisanim putem, obavesti drugu stranu ugovornicu.
2. Po prijemu obaveštenja iz stava 1. ovog člana, organi nadležni za vazdušni saobraćaj države druge strane ugovornice, u skladu sa odredbama ovog člana, bez odlaganja izdaju određenom avio-prevoziocu odgovarajuću dozvolu za obavljanje saobraćaja, pod uslovom da:
 - a) u slučaju određenog avio-prevozioca Republike Srbije, vlasništvo znatnijeg obima i stvarnu kontrolu nad tim avio-prevoziocem ima Republika Srbija i/ili njeni državljani;
 - b) u slučaju određenog avio-prevozioca Republike Koreje, vlasništvo znatnijeg obima i stvarnu kontrolu nad tim avio-prevoziocem ima Republika Koreja i/ili njeni državljani;
 - v) je strana ugovornica koja određuje avio-prevozioca usklađena sa odredama čl. 13 i 14;

g) je određeni avio-prevoznik osposobljen da ispuni uslove utvrđene zakonima i propisima koje strana ugovornica koja razmatra zahtev ili zahteve opravdano primenjuje na obavljanje međunarodnog vazdušnog saobraćaja, u skladu sa odredbama Konvencije; i

d) određeni avio-prevoznik obavlja ugovoreni saobraćaj u skladu sa uslovima utvrđenim ovim sporazumom.

3. Organi nadležni za vazdušni saobraćaj države jedne strane ugovornice mogu da odbiju da izdaju dozvolu za obavljanje saobraćaja, ako smatraju da avio-prevoznik koji je podneo zahtev ne ispunjava uslove iz stava 2. ili da propiše uslove određenom avio-prevozniku države druge strane ugovornice potrebne za korišćenje utvrđenih u članu 2. ovog sporazuma.

4. Avio-prevoznik, određen i ovlašćen prema odredbama ovog člana, može u svakom trenutku da otpočne obavljanje ugovorenog saobraćaja, ako su ispunjeni ostali uslovi predviđeni ovim sporazumom.

Član 4.

Povlačenje i obustava dozvola za obavljanje saobraćaja

1. Svaka strana ugovornica ima pravo da povuče dozvolu za obavljanje saobraćaja ili da obustavi korišćenje prava određenog avio-prevoznika države druge strane ugovornice utvrđenih u članu 2. ovog sporazuma ili da propiše uslove potrebne za korišćenje tih prava ako:

a) nije uverena da:

i) u slučaju određenog avio-prevoznika Republike Srbije, vlasništvo znatnijeg obima i stvarnu kontrolu nad tim avio-prevoznikom ima Republika Srbija i/ili njeni državljani; ili

ii) u slučaju određenog avio-prevoznika Republike Koreje, vlasništvo znatnijeg obima i stvarnu kontrolu nad tim avio-prevoznikom ima Republika Koreja i/ili njeni državljani; ili

b) avio-prevoznik ne ispunjava uslove propisane zakonima i propisima koje ta strana ugovornica opravdano primenjuje za obavljanje međunarodnog vazdušnog saobraćaja, u skladu sa Konvencijom; ili

v) avio-prevoznik na neki drugi način ne obavlja saobraćaj u skladu sa uslovima utvrđenim ovim sporazumom; ili

g) avio-prevoznik ne održava i sprovodi standarde utvrđene u čl. 13. i 14.

2. Ako neposredno povlačenje dozvole za obavljanje saobraćaja, suspendovanje korišćenja prava ili uvođenje uslova navedenih u stavu 1. ovog člana nije neophodno radi sprečavanja daljeg kršenja zakona i propisa, to pravo se koristi tek posle konsultacija sa drugom stranom ugovornicom, u skladu sa odredbama člana 16. ovog sporazuma.

Član 5.

Primena zakona i propisa

1. Zakoni i propisi države jedne strane ugovornice kojima se uređuje ulazak, boravak i odlazak sa teritorije njene države vazduhoplova koji obavljaju međunarodni vazdušni saobraćaj i vazdušni saobraćaj i navigacija tih vazduhoplova dok su na teritoriji njene države, primenjuju se i na vazduhoplove određenog avio-prevoznika države druge strane ugovornice.

2. Zakoni i propisi države jedne strane ugovornice koji se odnose na ulazak, boravak i odlazak sa teritorije njene države putnika, prtljaga, posada, pošte i robe, a koje se odnose na formalnosti u vezi sa ulaskom, useljenjem, pasošima, carinom, valutom i zdravstvenim merama, primenjuju se na putnike, posade, prtljag, poštu i robu koji se prevoze vazduhoplovom određenog avio-prevozioca države druge strane ugovornice, dok su na navedenoj teritoriji.

3. Nijedna od strana ugovornica ne daje prednost bilo kom avio-prevoziocu u odnosu na određenog avio-prevozioca države druge strane ugovornice u primeni carinskih propisa, propisa o useljenju, zdravstvenih i sličnih propisa; ili u korišćenju aerodroma, vazdušnih puteva ili usluga vazdušne plovidbe i povezanih postrojenja pod njenom kontrolom.

Član 6.

Priznavanje potvrda i dozvola

1) Potvrde o plovidbenosti, potvrde o osposobljenosti i dozvole koje je izdala ili priznala kao važeće jedna strana ugovornica, a čija važnost nije istekla, druga strana ugovornica priznaje kao važeće radi obavljanja ugovorenog saobraćaja na utvrđenim linijama pod uslovom da su zahtevi prema kojim su te potvrde ili dozvole izdate ili priznate jednaki ili viši od minimalnih standarda koji su utvrđeni, ili mogu da se utvrde prema Konvenciji.

2) Svaka strana ugovornica zadržava pravo da, za letove iznad teritorije svoje države, odbije da prizna kao važeće potvrde o osposobljenosti i dozvole koje je njenim državljanima izdala ili priznala druga strana ugovornica ili neka druga država.

Član 7.

Oslobađanje od plaćanja carinskih dažbina, naknada i taksa

1. Vazduhoplovi koje u međunarodnom vazdušnom saobraćaju koristi određeni avio-prevozilac države jedne strane ugovornice, kao i njihova redovna oprema, rezervni delovi, zalihe goriva i maziva, zalihe vazduhoplova (uključujući hranu, piće i duvan) koji se nalaze na vazduhoplovima, oslobođeni su od carinskih i drugih uvoznih dažbina, troškova pregleda i drugih sličnih naknada i taksa po dolasku na teritoriju države druge strane ugovornice, pod uslovom da ta oprema, rezervni delovi i zalihe vazduhoplova ostanu na vazduhoplovu dok ne napuste teritoriju države te strane ugovornice.

2. Od navedenih dažbina, naknada i taksa, u skladu sa odredbama zakona i propisa svake strane ugovornice izuzev naknada za učinjene usluge, oslobađaju se:

a) gorivo, mazivo i potrošne tehničke zalihe namenjene za snabdevanje vazduhoplova kojeg u ugovorenom saobraćaju koristi određeni avio-prevozilac države druge strane ugovornice, čak i kada ove zalihe treba da se iskoriste na delu linije iznad teritorije strane ugovornice na kojoj su unete na vazduhoplov;

b) rezervni delovi, uključujući motore i redovna oprema uneti na teritoriju države jedne strane ugovornice, radi održavanja ili popravke vazduhoplova kojeg u ugovorenom saobraćaju koristi određeni avio-prevozilac države druge strane ugovornice;

v) zalihe vazduhoplova unete na vazduhoplov na teritoriji države jedne strane ugovornice, u granicama određenim od strane nadležnih organa države te strane ugovornice, a koje su namenjene za korišćenje na vazduhoplovu kojim se obavlja ugovoreni saobraćaj određenog avio-prevozioca države druge strane ugovornice;

g) druge predmete kao što su reklamni materijal, uniforme i dokumenta avio-prevozioca, uključujući putne karte i vazduhoplovne tovarne listove koji nemaju tržišnu vrednost i koje određeni avio-prevozilac države jedne strane ugovornice koristi na teritoriji države druge strane ugovornice isključivo u vezi sa obavljanjem ugovorenog saobraćaja ili opsluživanjem vazduhoplova.

Predmeti navedeni u ovom stavu, mogu da se drže pod carinskim nadzorom ili kontrolom.

3) Redovna oprema vazduhoplova, kao i materijali, zalihe i rezervni delovi vazduhoplova zadržani na vazduhoplovu koji koristi određeni avio-prevozilac države jedne ili druge strane ugovornice, mogu da se iskrcaju na teritoriju države druge strane ugovornice samo uz saglasnost nadležnih carinskih organa države te druge strane ugovornice. U tom slučaju, takva oprema i predmeti stavljaju se pod carinski nadzor, do trenutka dok ne napuste teritoriju te strane ugovornice ili se stavljaju u neki od carinski dozvoljenih postupaka, u skladu sa carinskim propisima.

Član 8.

Principi kojima se uređuje obavljanje ugovorenog saobraćaja

1. Određeni avio-prevozioci države obe strane ugovornice imaju pravične i podjednake mogućnosti za obavljanje ugovorenog saobraćaja.
2. Prilikom obavljanja ugovorenog saobraćaja, određeni avio-prevozioci države svake strane ugovornice uzimaju u obzir interese određenih avio-prevozilaca države druge strane ugovornice kako ne bi ugrožavali saobraćaj koji obezbeđuje navedeni avio-prevozilac.
3. Ugovoreni saobraćaj koji obavljaju određeni avio-prevozioci država strana ugovornica tesno je povezan sa potrebom za prevozom na utvrđenim linijama. Osnovni cilj svakog određenog avio-prevozioca je obezbeđivanje kapaciteta, pri opravdanom faktoru opterećenja, koji odgovara tekućim i opravdano predviđenim zahtevima za prevoz putnika, robe i pošte između teritorija njihovih država.
4. Odredbe o prevozu putnika, robe i pošte koji se ukrcavaju ili iskrcavaju na tačkama na utvrđenim linijama na teritoriji države druge strane ugovornice i tačkama na teritoriji treće države moraju da budu u skladu sa opštim principima da se kapacitet odnosi na:
 - a) zahteve saobraćaja za i od teritorije države strane ugovornice koja je odredila avio-prevozioca;
 - b) zahteve saobraćaja u oblasti kroz koju prolazi ugovoreni saobraćaj, nakon što se u obzir uzme i saobraćaj koji obavljaju avio-prevozioci država iz te oblasti; i
 - v) zahteve saobraćaja za dalja odredišta.

Član 9.

Tarife

1. Strane ugovornice dozvoljavaju svakom određenom avio-prevoziocu da odredi tarife u skladu sa komercijalnim razmatranjima tržišta.
2. Bez ograničavanja zakona o opštem nadmetanju i pravima potrošača u državi svake strane ugovornice, intervencije strana ugovornica se ograničavaju na:
 - a) sprečavanje tarifa čija primena predstavlja nekonkurentno ponašanje i koja dovodi do, verovatno će dovesti do, ili je namenjena za slabljenje ili odstranjivanje konkurencije sa neke linije;

b) zaštitu potrošača od tarifa koje su neopravdano visoke ili neopravdano restriktivne, bilo zbog zloupotrebe vodećeg položaja; i

v) zaštitu određenih avio-prevozilaca od tarifa koje su veštački niske zbog direktne ili indirektna subvencije ili podrške strane ugovornice.

3. Svaka strana ugovornica može da, na nediskriminatornim osnovama, zahteva prethodno dostavljanje ili podnošenje na uvid tarifa koje avio-prevozioci države obe strane ugovornice naplaćuju u međunarodnom saobraćaju prema ovom sporazumu. Rok za podnošenje tarifa od strane ili u ime određenih avio-prevozilaca ne može biti duži od trideset (30) dana pre predloženog datuma stupanja na snagu. U pojedinačnim slučajevima, može se dozvoliti kraći rok za podnošenje tarifa. Ako strana ugovornica dozvoli avio-prevoziocu da tarife podnese u kraćem roku, one stupaju na snagu onog dana koji je predložen za otpočinjanje saobraćaja sa teritorije države te strane ugovornice.

4. Nijedna strana ugovornica ne preduzima jednostrane mere radi sprečavanja uvođenja ili produženja tarifa koju su predložili za naplatu ili naplaćuju određeni avio-prevozioci države jedne ili druge strane ugovornice, za obavljanje međunarodnog vazdušnog saobraćaja između teritorija država strana ugovornica ili za obavljanje međunarodnog vazdušnog saobraćaja određenog avio-prevozioca države jedne strane ugovornice između teritorije države druge strane ugovornice i treće države, uključujući u oba slučaja i prevoz na međulinijским ili unutar-linijским osnovama. Ako jedna ili druga strana ugovornica smatra da bilo koja takva tarifa nije u skladu sa stavovima iznetim u ovom članu, ona zahteva konsultacije i obaveštava drugu stranu ugovornicu o razlozima svog nezadovoljstva četrnaest (14) dana nakon što joj se tarifa dostavi na uvid. Ove konsultacije se održavaju najkasnije trideset (30) dana po prijemu zahteva i strane ugovornice sarađuju kako bi pribavile informacije neophodne za pravično rešenje spora. Ako strane ugovornice postignu dogovor povodom tarife za koju je dostavljeno obaveštenje o neslaganju, svaka strana ugovornica se trudi da sprovede taj dogovor. Bez takvog zajedničkog dogovora, tarifa stupa na snagu ili ostaje na snazi.

Član 10.

Direktan tranzit

1. Putnici, prtljag i roba u direktnom tranzitu preko teritorije države jedne strane ugovornice, koji ne napuštaju prostor na aerodromu namenjen za tu svrhu, podležu samo uprošćenoj kontroli, osim u pogledu mera obezbeđivanja protiv akata nasilja, kao i prevoza narkotika i psihotropnih supstanci, sprečavanja nelegalnog ulaska ili u posebnim okolnostima.

2. Prtljag i roba u direktnom tranzitu preko teritorije države jedne strane ugovornice oslobođeni su od carinskih dažbina, taksa i naknada na teritoriji države te strane ugovornice.

Član 11.

Naknade korisnika

1. Nijedna strana ugovornica ne uvodi, niti dozvoljava da se određenim avio-prevoziocima države druge strane ugovornice uvedu naknade korisnika koje su veće od naknada koje se naplaćuju njenim avio-prevoziocima koji obavljaju sličan redovan međunarodni vazdušni saobraćaj.

2. Svaka strana ugovornica podstiče konsultacije između organa nadležnih za naplatu naknada i avio-prevozilaca koji koriste uređaje i usluge tih nadležnih organa i

to, kad je moguće, preko organizacija koje predstavljaju avio-prevoziocce. Svaka strana ugovornica će dalje podsticati organe nadležne za naplatu naknada svoje države i takve korisnike da razmenjuju odgovarajuće informacije u vezi naknada korisnika.

Član 12.

Komercijalne aktivnosti

1. Određeni avio-prevoznik države jedne strane ugovornice ima pravo da, na teritoriji države druge strane ugovornice, otvori predstavništvo u cilju promocije vazdušnog saobraćaja i prodaje usluga prevoza, kao i prodaje drugih pomoćnih proizvoda i pružanja usluga potrebnih za obavljanje vazdušnog saobraćaja, u skladu sa zakonima i propisima države te druge strane ugovornice.
2. Određeni avio-prevoznik države jedne strane ugovornice ima pravo da, u skladu sa zakonima i propisima države druge strane ugovornice kojima se regulišu ulazak, boravak i zapošljavanje, dovede i omogući rad rukovodećem, tehničkom, operativnom i drugom specijalizovanom osoblju potrebnom za obavljanje ugovorenog saobraćaja.
3. Određeni avio-prevoznik države jedne strane ugovornice ima pravo da prodaje usluge prevoza na teritoriji države druge strane ugovornice koristeći sopstvena prevozna dokumenta, u skladu sa zakonima i propisima države te druge strane ugovornice. Prodaja se vrši neposredno u predstavništvima određenih avio-prevoznika, ili preko ovlašćenih agenata.
4. Svaka strana ugovornica daje određenom avio-prevozniku države druge strane ugovornice pravo da, na zahtev, a po izmirenju poreskih obaveza avio-prevoznika prema propisima države prve strane ugovornice, slobodno prenese višak prihoda koji je ostvaren na teritoriji države prve strane ugovornice u vezi sa obavljanjem međunarodnog vazdušnog saobraćaja.
5. Prenos se vrši u bilo kojoj konvertibilnoj valuti, u skladu sa zakonima i propisima države strane ugovornice sa čije teritorije se obavlja prenos sredstava i podleže samo uobičajenim naknadama koje banke naplaćuju za obavljanje takvih transakcija.

Član 13.

Obezbeđivanje u vazduhoplovstvu

1. U skladu sa svojim pravima i obavezama prema međunarodnom pravu, strane ugovornice ponovo potvrđuju da njihova obaveza da obezbeđuje civilno vazduhoplovstvo od radnji nezakonitog ometanja predstavlja sastavni deo ovog sporazuma. Bez ograničavanja njihovih prava i obaveza prema međunarodnom pravu, strane ugovornice posebno postupaju u skladu sa odredbama Konvencije o krivičnim delima i nekim drugim aktima izvršenim u vazduhoplovu, potpisane u Tokiju, 14. septembra 1963. godine, Konvencije o suzbijanju nezakonitih otmica vazduhoplova, potpisane u Hagu, 16. decembra 1970. godine, Konvencije o suzbijanju nezakonitih akata uperenih protiv bezbednosti civilnog vazduhoplovstva, potpisane u Montrealu, 23. septembra 1971. godine, Protokola o suzbijanju nezakonitih akata nasilja na aerodromima koji opslužuju međunarodno civilno vazduhoplovstvo, potpisanog u Montrealu 24. februara 1988. godine, i Konvencije o obeležavanju plastičnih eksploziva radi njihovog otkrivanja, otvorene za potpisivanje u Montrealu 1. marta 1991. godine, kao i svih drugih konvencija o obezbeđivanju u vazduhoplovstvu koje su obavezujuće za obe strane ugovornice.

2. Strane ugovornice, na zahtev, pružaju jedna drugoj svu potrebnu pomoć radi sprečavanja nezakonitih otmica civilnih vazduhoplova i drugih nezakonitih radnji uperenih protiv bezbednosti tih vazduhoplova, njihovih putnika i posade, aerodroma i uređaja za vazдушnu plovību i bilo koje druge opasnosti uperene protiv obezbeđivanja civilnog vazduhoplovstva.
3. Strane ugovornice, u međusobnim odnosima, postupaju u skladu sa odredbama o obezbeđivanju u vazduhoplovstvu utvrđenim od strane Međunarodne organizacije civilnog vazduhoplovstva u Aneksima uz Konvenciju, u meri u kojoj se te odredbe o obezbeđivanju primenjuju na strane ugovornice i zahtevaju da korisnici vazduhoplova upisanih u registar njihove države ili korisnici vazduhoplova čije je sedište ili stalno boravište na teritoriji njihove države, kao i korisnici međunarodnih aerodroma na teritoriji njihove države, postupaju u skladu s navedenim odredbama o obezbeđivanju u vazduhoplovstvu.
4. Svaka strana ugovornica se slaže da od korisnika vazduhoplova iz stava 3. ovog člana može da zahteva da poštuju odredbe o obezbeđivanju u vazduhoplovstvu navedene u istom stavu koje druga strana ugovornica zahteva za ulazak na, odlazak sa ili za vreme boravka na teritoriji države druge strane ugovornice.
5. Svaka strana ugovornica omogućava da se na teritoriji njene države efikasno primenjuju mere za zaštitu vazduhoplova i pregled putnika, posada, ručnog prtljaga, prtljaga, robe i zaliha vazduhoplova pre i za vreme ukrcavanja ili utovara. Svaka strana ugovornica pozitivno razmatra svaki zahtev druge strane ugovornice za primenu opravdanih posebnih mera obezbeđivanja zbog određene pretnje.
6. U slučaju pojave nekog incidenta ili pretnje incidentom nezakonite otmice civilnog vazduhoplova ili nekih drugih nezakonitih akata uperenih protiv bezbednosti tih vazduhoplova, njihovih putnika i posade, aerodroma ili uređaja za vazдушnu plovību, strane ugovornice pomažu jedna drugoj na taj način što olakšavaju komunikaciju i preduzimaju druge odgovarajuće mere za brzo i bezbedno okončanje takvog incidenta ili pretnje incidentom.
7. Ako jedna strana ugovornica ima problema u pogledu odredbi o obezbeđivanju u vazduhoplovstvu sadržanih u ovom članu, organi nadležni za vazdušni saobraćaj države jedne ili druge strane ugovornice može da zahteva hitne konsultacije sa organom nadležnim za vazdušni saobraćaj države druge strane ugovornice, u skladu sa odredbama člana 16. ovog sporazuma.

Član 14.

Vazduhoplovna bezbednost

1. Svaka strana ugovornica može, u svako doba, da zahteva konsultacije o standardima bezbednosti, u svakoj oblasti koja se odnosi na posade, vazduhoplovna postrojenja, vazduhoplove ili njihovo korišćenje, koje je usvojila druga strana ugovornica. Konsultacije se održavaju u roku od trideset (30) dana od dana podnošenja zahteva.
2. Ako, posle konsultacija, jedna strana ugovornica zaključi da druga strana ugovornica ne održava i ne sprovodi efikasno standarde bezbednosti u bilo kojoj od oblasti iz stava 1. ovog člana, koji su barem jednaki ili veći od minimalnih standarda utvrđenih u to vreme prema Konvenciji, prva strana ugovornica obaveštava drugu stranu ugovornicu o tim zaključcima i merama koje smatra potrebnim za usklađivanje sa tim minimalnim standardima, a druga strana ugovornica preduzima odgovarajuće mere. Ako druga strana ugovornica ne preduzme odgovarajuće mere u roku od petnaest (15) dana od dana prijema obaveštenja ili u dužem roku koji može da se dogovori, nastaje osnov za primenu člana 4. ovog sporazuma.

3. U skladu sa članom 16. Konvencije, svaki vazduhoplov koji koristi određeni avio-prevoznik države jedne strane ugovornice u saobraćaju za teritoriju ili sa teritorije države druge strane ugovornice može, dok je na teritoriji države druge strane ugovornice, da bude podvrgnut pregledu od strane ovlašćenih predstavnika druge strane ugovornice, na vazduhoplovu i oko vazduhoplova, pod uslovom da to ne dovodi do neopravdanog kašnjenja u obavljanju saobraćaja. I pored obaveza navedenih u članu 33. Konvencije, cilj ovog pregleda je da se proverí važnost dokumenata vazduhoplova i dokumenata posade, kao i da se proverí da li oprema vazduhoplova i stanje vazduhoplova odgovaraju standardima utvrđenim u to vreme prema Konvenciji (u daljem tekstu: pregled na platformi).

4. Ako takav pregled na platformi ili niz pregleda na platformi daju povod za:

- a) ozbiljnu zabrinutost da neki vazduhoplov ili korišćenje nekog vazduhoplova nije u skladu sa minimalnim standardima utvrđenim u to vreme prema Konvenciji; ili
- b) ozbiljnu zabrinutost da postoji nedostatak efikasnog održavanja i sprovođenja standarda bezbednosti utvrđenih u to vreme prema Konvenciji,

strana ugovornica čiji ovlašćeni predstavnici vrše pregled može da zaključi, u skladu sa odredbama člana 33. Konvencije, da zahtevi prema kojima su potvrde ili dozvole tog vazduhoplova ili posade tog vazduhoplova izdate ili priznate ili zahtevi prema kojima se taj vazduhoplov koristi nisu jednaki ili veći od minimalnih standarda utvrđenih prema Konvenciji.

5. U slučaju da pristup u cilju vršenja pregleda na platformi vazduhoplova koji koristi određeni avio-prevoznik države jedne strane ugovornice, u skladu sa stavom 3. ovog člana, bude uskraćen od strane predstavnika tog avio-prevoznika, ta druga strana ugovornica može da zaključi da nastaje ozbiljna zabrinutost, navedena u stavu 4. ovog člana i da donese zaključke navedene u tom stavu.

6. Svaka strana ugovornica zadržava pravo da odmah obustavi ili izmeni dozvolu za obavljanje saobraćaja određenom avio-prevozniku države druge strane ugovornice u slučaju da zaključi, bilo na osnovu pregleda na platformi, niza pregleda na platformi, uskraćivanja pristupa radi pregleda na platformi, konsultacija ili na drugi način, da je neposredan postupak neophodan za bezbedno obavljanje saobraćaja.

7. Svaki postupak jedne strane ugovornice, u skladu sa st. 2. ili 6. ovog člana, obustavlja se kada prestanu da postoje razlozi za preduzimanje tog postupka.

8. U vezi sa odredbama stava 2 ovog člana ako se utvrdi da jedna strana ugovornica i po isteku dogovorenog perioda nije usklađena sa standardima Međunarodne organizacije civilnog vazduhoplovstva, o tome se obaveštava generalni sekretar Međunarodne organizacije civilnog vazduhoplovstva. On se obaveštava i o naknadnom zadovoljavajućem rešenju situacije.

Član 15.

Odobranje redova letenja i dostavljanje statističkih podataka

1. Određeni avio-prevoznici države jedne ili druge strane ugovornice najkasnije šezdeset (60) dana od datuma otpočinjanja ugovorenog saobraćaja dostavljaju na saglasnost predloženi red letenja i tipove vazduhoplova na linijama utvrđenim u organima nadležnim za vazdušni saobraćaj države druge strane ugovornice. Navedeni redovi letenja treba da obuhvate i vrstu saobraćaja i vazduhoplova koji se koriste, kao i sve ostale relevantne informacije. Isto važi i za naknadne izmene.

2. Organi nadležni za vazdušni saobraćaj države jedne strane ugovornice dostavljaju organima nadležnim za vazdušni saobraćaj države druge strane

ugovornice, na njihov zahtev, periodične i druge statističke podatke koji se mogu opravdano zahtevati u cilju utvrđivanja kapaciteta u ugovorenom saobraćaju koji je obavljao određeni avio-prevoznik države prve strane ugovornice odnose. Takve informacije uključuju i podatke koji su potrebni radi utvrđivanja obima saobraćaja koji su obavili ti avio-prevoznici u ugovorenom saobraćaju i tačaka ukrcavanja i iskrcavanja u tom saobraćaju.

Član 16.

Konsultacije

1. Jedna ili druga strana ugovornica ili organi nadležni za vazdušni saobraćaj njene države mogu, u svakom trenutku, da zahtevaju konsultacije sa drugom stranom ugovornicom ili sa organima nadležnim za vazdušni saobraćaj njene države.
2. Konsultacije koje zahteva jedna od strana ugovornica ili organi nadležni za vazdušni saobraćaj njene države, započinju u roku od šezdeset (60) dana od dana prijema pisanog zahteva, osim ako se drukčije ne dogovori.

Član 17.

Rešavanje sporova

1. Ako između strana ugovornica dođe do spora u pogledu tumačenja ili primene ovog sporazuma, strane ugovornice nastoje, pre svega, da spor reše pregovorima.
2. Ako strane ugovornice ne reše spor pregovorima, mogu isti uputiti na odlučivanje određenom licu ili telu. Ako se o tome ne dogovore, spor se, na zahtev jedne ili druge strane ugovornice, podnosi na odlučivanje Arbitražnom sudu koji se sastoji od tri arbitra, od kojih po jednog imenuje svaka strana ugovornica, a tako imenovani arbitri određuju trećeg arbitra. Svaka strana ugovornica imenuje jednog arbitra u roku od šezdeset (60) dana od dana kada jedna ili druga strana ugovornica primi, diplomatskim putem, od druge obaveštenje kojim se zahteva arbitraža spora, a treći arbitar se određuje u roku od narednih šezdeset (60) dana. Ako jedna ili druga strana ugovornica ne imenuje arbitra u navedenom roku ili ako treći arbitar ne bude određen u navedenom roku, jedna ili druga strana ugovornica može da zahteva od predsednika Saveta Međunarodne organizacije civilnog vazduhoplovstva da odredi arbitra ili arbitre, u zavisnosti od slučaja. Ako je predsednik Saveta Međunarodne organizacije civilnog vazduhoplovstva državljanin države jedne ili druge strane ugovornice, od potpredsednika Saveta Međunarodne organizacije civilnog vazduhoplovstva, koji je državljanin treće države, može se zahtevati da izvrši potrebna imenovanja. U tom slučaju, treći arbitar je državljanin treće države i vrši dužnost predsednika Arbitražnog suda.
3. Arbitražni sud sam utvrđuje svoj postupak.
4. Svaka strana ugovornica snosi troškove arbitra kojeg je imenovala, kao i svog predstavljanja u arbitražnom postupku. Strane ugovornice ravnomerno snose troškove predsednika i sve druge troškove.
5. Strane ugovornice se obavezuju da poštuju svaku odluku Arbitražnog suda.
6. Ako se jedna ili druga strana ugovornica ili bilo koji određeni avio-prevoznik jedne ili druge strane ugovornice ne pridržava uslova iz stava 5. ovog člana, druga strana ugovornica može da ograniči ili povuče bilo koje pravo koje je dala na osnovu ovog sporazuma.

Član 18.

Izmene i dopune

1. Ako jedna ili druga strana ugovornica smatra da je potrebno da se izmeni i dopuni bilo koja odredba ovog sporazuma, može da zahteva održavanje konsultacija između organa nadležnih za vazdušni saobraćaj država strana ugovornica, u skladu sa članom 16. ovog sporazuma.
2. Izmene i dopune ovog sporazuma stupaju na snagu datumom prijema poslednje diplomatske note, kojom se strane ugovornice obaveštavaju da su ispunjeni svi uslovi za stupanje na snagu takvih izmena.
3. Sve izmene i dopune Aneksa uz Sporazum mogu da se dogovore neposredno između organa nadležnih za vazdušni saobraćaj država strana ugovornica i stupaju na snagu kada se potvrde razmenom diplomatskih nota.

Član 19.

Registracija Sporazuma

Ovaj sporazum i sve izmene i dopune ovog sporazuma ili Aneksa registruje kod Međunarodne organizacije civilnog vazduhoplovstva ona strana ugovornica na teritoriji čije države se obavlja potpisivanje Sporazuma.

Član 20.

Usaglašenost sa multilateralnim sporazumima

U slučaju da države obe strane ugovornice postanu strane ugovornice nekog multilateralnog sporazuma koji se odnosi na bilo koje pitanje obuhvaćeno ovim sporazumom, one se konsultuju kako bi utvrdile da li je potrebno da se izmene odredbe ovog sporazuma kako bi se uskladile sa odredbama tog multilateralnog sporazuma.

Član 21.

Prestanak važenja sporazuma

Svaka strana ugovornica može, u svako doba, da dostavi drugoj strani ugovornici obaveštenje o svojoj nameri da otkáže ovaj sporazum. Takvo obaveštenje se istovremeno dostavlja i Međunarodnoj organizaciji civilnog vazduhoplovstva. U tom slučaju, ovaj sporazum prestaje da važi dvanaest (12) meseci od dana kada druga strana ugovornica primi obaveštenje, osim ako se obaveštenje o prestanku važenja ne povuče sporazumno, pre isteka navedenog roka. Ako druga strana ugovornica ne potvrdi prijem, smatraće se da je obaveštenje primljeno četrnaestog (14.) dana od dana prijema obaveštenja od strane Međunarodne organizacije civilnog vazduhoplovstva.

Član 22.

Stupanje na snagu

1. Ovaj sporazum stupa na snagu datumom prijema poslednje diplomatske note kojom jedna strana ugovornica obaveštava drugu stranu ugovornicu da su ispunjeni svi uslovi za njegovo stupanje na snagu.
2. Stupanjem na snagu ovog sporazuma, u pogledu odnosa između Republike Srbije i Republike Koreje, prestaje da važi Sporazum o vazdušnom saobraćaju između Vlade Socijalističke Federativne Republike Jugoslavije i Vlade Republike Koreje, potpisan u Seulu, 9. novembra 1990. godine.

U POTVRDU ČEGA su dole potpisani, propisno ovlašćeni od svojih Vlada, potpisali ovaj sporazum.

Sačinjeno u Beogradu, dana 24. februara 2016. godine u dva originalna primerka, svaki na srpskom, korejskom i engleskom jeziku, pri čemu su svi tekstovi podjednako autentični. U slučaju razlika u tumačenju, merodavan je tekst na engleskom jeziku.

ZA
VLADU REPUBLIKE SRBIJE

Zorana Mihajlović, s.r.

ZA
VLADU REPUBLIKE KOREJE

Li Do-Hun, s.r.

ANEKS

1. Linije na kojima određeni avio-prevoznik Republike Koreje može da obavlja saobraćaj u oba pravca:

Mesta u Republici Koreji	Mesta međusletanja	Mesta u Republici Srbiji	Mesta dalje
Bilo koje mesto	Bilo koje mesto	Bilo koje mesto	Bilo koje mesto

Određeni avio-prevoznik Republike Koreje može, na svakom letu, da izostavi sletanje u bilo kom mestu međusletanja i mestu dalje utvrđenom u ovom odeljku, pod uslovom da saobraćaj otpočinje u mestu u Republici Koreji.

2. Linije na kojima određeni avio-prevoznik Republike Srbije može da obavlja saobraćaj u oba pravca:

Mesta u Republici Srbiji	Mesta međusletanja	Mesta u Republici Koreji	Mesta dalje
Bilo koje mesto	Bilo koje mesto	Bilo koje mesto	Bilo koje mesto

Određeni avio-prevoznik Republike Srbije može, na svakom letu, da izostavi sletanje u bilo kom mestu međusletanja i mestu dalje utvrđenom u ovom odeljku, pod uslovom da saobraćaj otpočinje u mestu u Republici Srbiji.

3. Organi nadležni za vazdušni saobraćaj država dve strane ugovornice se dogovaraju o mestima međusletanja i mestima dalje.

Član 3.

Ovaj zakon stupa na snagu osmog dana od dana objavljivanja u „Službenom glasniku Republike Srbije-Međunarodni ugovori”.